
Leger anders voorgesteld. Hoewel de commandant probeerde duidelijk te maken dat hij Maste vanwege zijn wetskennis nodig had op de afdeling eigendommen, waaronder ook de juridische zaken ressorteerden, had hij het gevoel dat hij aan de kant gezet werd. Als eigendommensecretaris zou hij geen enkele invloed meer hebben in het Leger, terwijl hij juist van oordeel was dat deskundigen op de verschillende werkplekken een grote rol moesten spelen in de besluitvorming op die terreinen. De generaal had echter steeds voorstellen tot inspraak van Nederlandse stafofficieren in de Nederlandse aangelegenheden afgewezen. Maste beschouwde de beslissing van de legerleiding om hem op een zijspoor te zetten als een bevestiging van zijn kritiek op het Leger gedurende de afgelopen jaren en de veranderingen die hij had voorgesteld.

Envoy G.C. Peeterman, een van de grondleggers van het reclasseringswerk en zeer gewaardeerde leider van de grote reclasseringsbrigade te Utrecht en majoor F. Stel de directeur van de landkolonie in Lunteren en vele anderen stonden wat de aanstellingenkwestie betreft, in eerste instantie aan de kant van Maste. Peeterman kon moeilijk instemmen met het vaarwel van Maste. In *De Amsterdammer* van 8 september 1921 stelde hij dat Maste voor de reclassering onmisbaar was en dat hij vreesde dat met zijn heengaan het reclasseringswerk in een crisis zou geraken, omdat daardoor de indruk ontstond dat de legerleiding geen democratische werkwijze in het reclasseringswerk wenste. Er kon weliswaar geen bezwaar gemaakt worden tegen het vaarwel, maar wel tegen het onverzorgd achterlaten van het departement. Peeterman stelde een verzoekschrift op voor de commandant en zijn brigade ondersteunde hem daarbij. Dat was een unieke situatie. Omdat alle leden van de brigade heilssoldaten waren, waren zij gewend aan wisselingen van aanstellingen en reageerden zij nooit. Nu was dat wel het geval: 'Wij menen dat het vaarwel van brigadier Maste met een gewoon geval niet op een lijn te stellen is. Hij kan thans niet gemist worden.'

In een gesprek dat Peeterman vervolgens voerde met de chef-secretaris, de tweede man in de legerorganisatie in Nederland, kolonel B. Vlas, bleek dat het probleem zou kunnen worden opgelost. De legerleiding was zich er eveneens van bewust dat de